

OLESEA CEGODARI

Căutarea cu Vise

Acolo unde vântul suflă vise...

Cuprins

De ziua mamei · 5

Făclia · 6

Izvorul · 7

Corabia · 8

Dor de doină · 9

Aurora · 10

Spirit de vară · 11

De vorbă cu cerul · 12

Povestea (Ghicitoare) · 13

Cuvinte către soare · 14

Grădina · 15

Bradul călător · 16

Casa · 17

Peștișorul încălțat · 18

Ciupercuțe-umbreluțe · 19

Papagalul pestrițat · 20

Primăvara · 21

Curcubeul · 22

vioara · 23

Țărnuțul · 24

Floarea soarelui · 25

Destine · 26

Ploaia · 27

Drumuri șerpuite · 28

Cărarea cu vise · 29

Picături · 30

De ziua mamei

Astăzi sute de priviri își cuprind a lor mămici,
Orice ființă, vietate, chiar și-un roi de licurici
Cu a lor zveltă plecăciune le oferă un tribut
Ca să dăinuie a lor viață cât mai mult, cât mai mult!

Meleagul de muguri înaripați e copleșit
Și norii se ascund sub cerul împăienjenit,
Roiuri de fluturi se așază pe-a lor chipuri,
Ce zi de zi reflectă noi anotimpuri.

Suntem aici și ne închinăm cu drag
Ființelor ce dulce-au legănat
Ai lor copii cu cântece și miere,
Povești și basme depănate în adiere.

Făclia

Copilul își iubește făclia
Ce-n frunte o poartă cu drag,
Și tainele vieții întrupate în propriul meleag
Înghețate stau aliniate în încremenitul șirag.

Pictează-mi o rază de soare!
E zugrăvită tristețea aici,
Fantasme de culori se dezbracă.
Pictează-mi o rază de soare,
Unde dragoste și lumină să zacă!

Izvorul

Cascade de stropi curgânde de-argint
Se revarsă spre dulcele pământ
Și se revede în el ca prin oglindă,
Al cărui cântec dulce el colindă.

Corabia

Mă-nvălui în amintiri
Și-ating apa în priviri,
Culeg miresme argintii
Și tot plutesc spre poezii.

Dor de doiță

Azi am încălecat pe-un cânt de dor,
Cu frunze de nuc în rol de decor
Și-am lăcrimat roze în taină
Ce vor orna adâncă dălbina.

Aurora

Mreață colorată,
Ca o piatră nestemată,
Cu fațete mii și mii
Se înalță, ele, zglobii.

Spirit de Vară

Caii nechează pe lunci de lumină,
Copacii se nasc pe-ntreagă colină,
Fluturii zboară în roiuri cerești,
Și melcii se plimbă-n ținute regești.

De vorbă cu cerul

Fiece zi, fiecă suflare
Se îndrepta spre cer
Și orice gând sau alinare
Se fumea spre el.

Fiece cânt, murmur de izvor
Ai desenat în universul strălucitor,
Ai apărut pe la ferestre șovăitor
Și ai emanat lumină aromitor.

Iar azi stau copleșită
De cerescul val,
De cum creează o suită
Formidabilă de carnaval.

Ne-ai colorat suspinele de dor
Și asfințit de soare,
Ne-ai zămislit speranțe
Și ai creat popoare.

Te-am întrebat:
- Unde-i hotarul?
Și tu mi-ai spus:
- Acolo sus!

Unde nimeni nu a purces
Și n-a cules,
Unde nimeni n-a desenat tipare
Cu albastrul zel, nicio culoare.

- Cerul ești tu, sunt eu și noi!
Cerul sunteți voi, minunate făpturi,
Să țeșem culori și noi creaturi
Să umplem cu cer chiar și-n noroi!